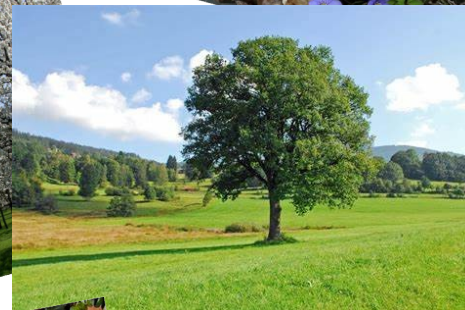
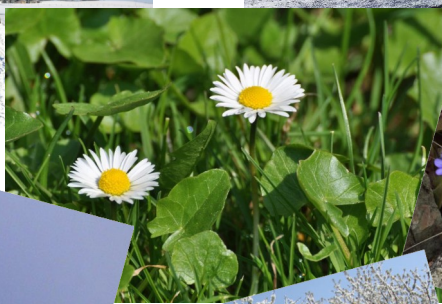
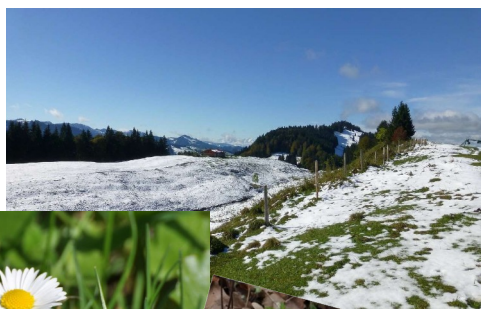

2021

Čas oněměl Čas nemá slov
Bez hlesu les i hnízda žluví
Nad nocí mlčí křídla sov
Rok bude tichý Nepromluví

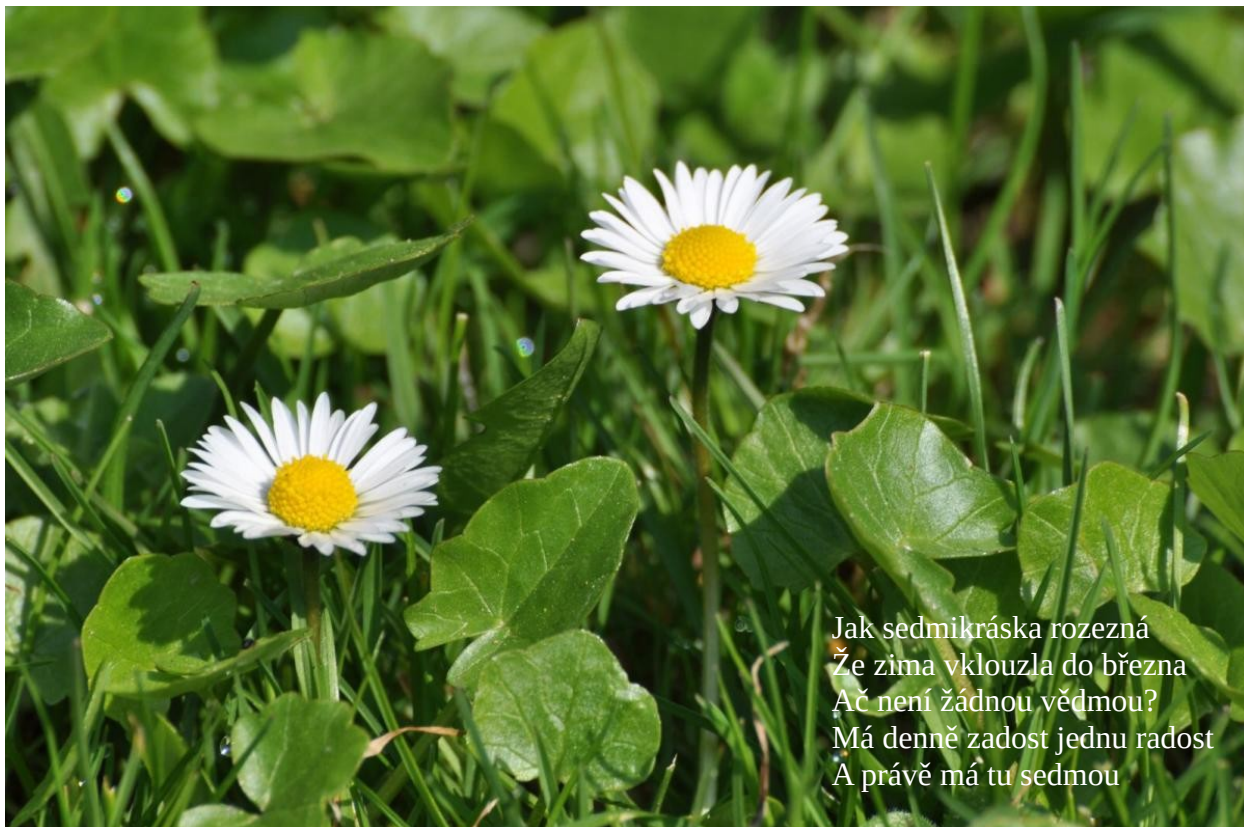

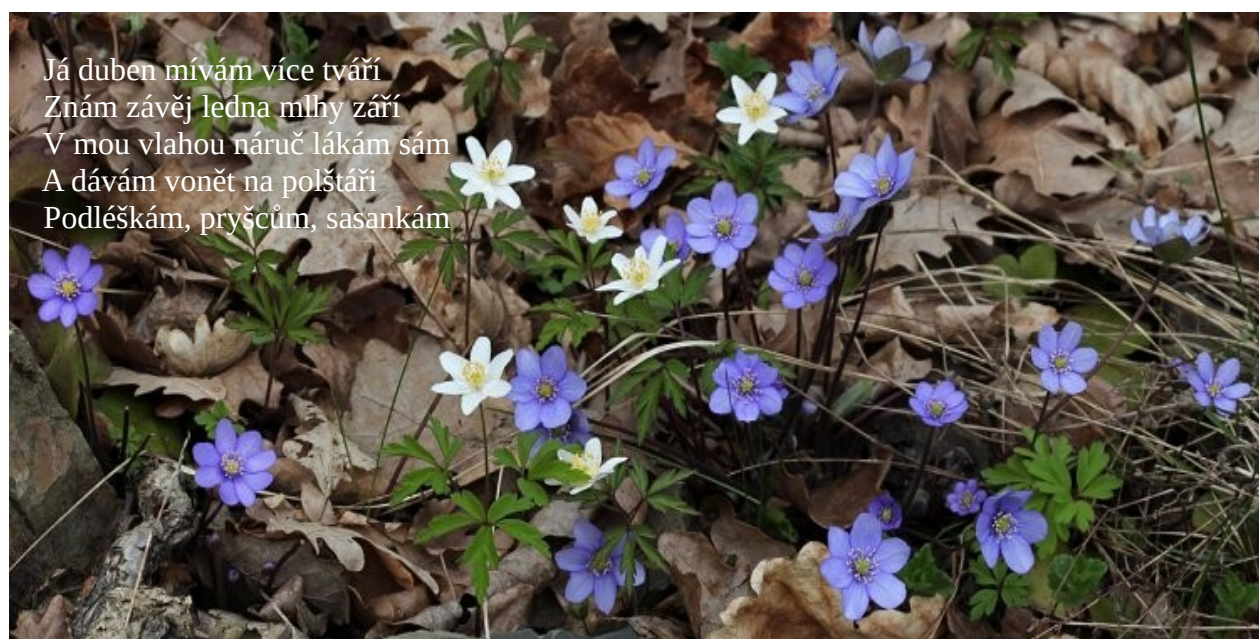
Leden má postel s nebesy
Uvelebí se na podušku
Zatáhne bílé závěsy
Jak sladce spává na tom lůžku!
Tam bude měkké poležení!
Bývalo dříve Dnes už není...

Kde přijít k síle? Zbytky bílé
Tiše se choulí při strání
Únor je měsíc stýskání

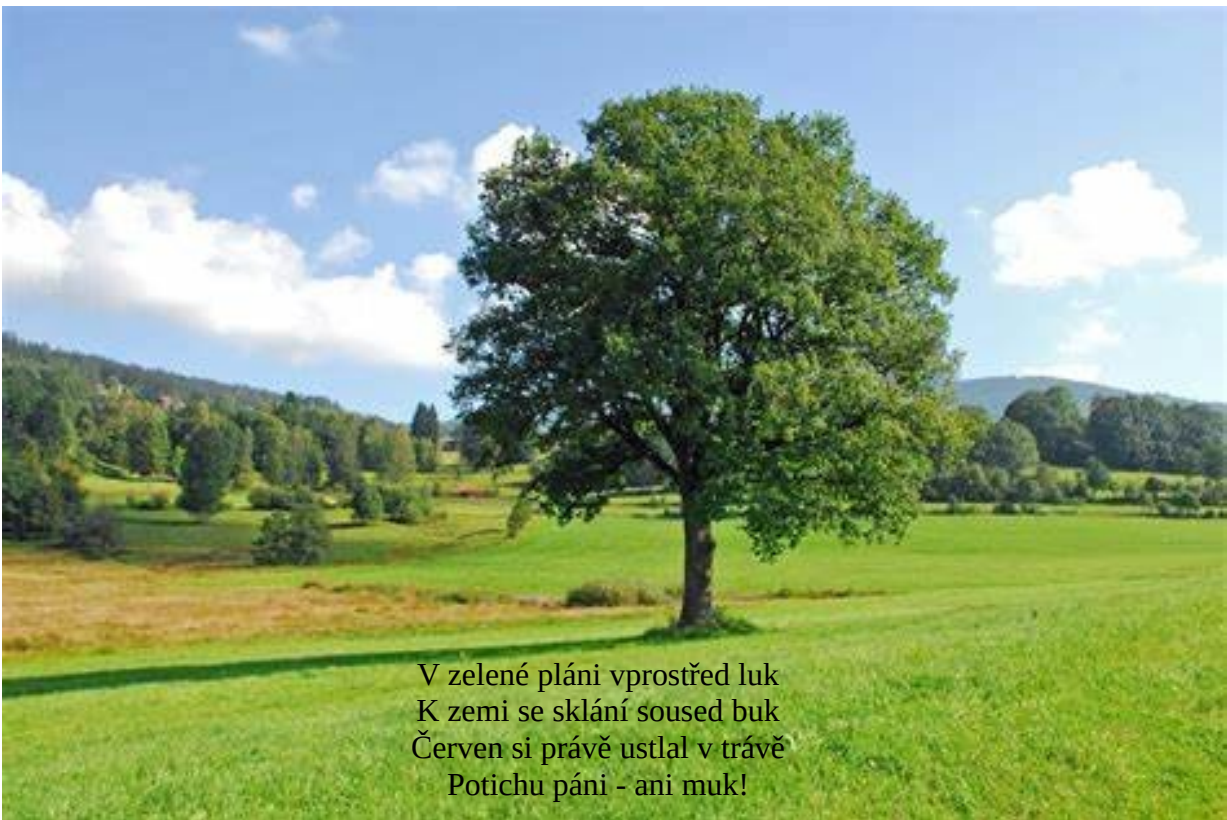
Jak sedmikráska rozezná
Že zima vzkouzla do března
Ač není žádnou vědmou?
Má denně zadosť jednu radost
A právě má tu sedmou

Já duben mívám více tváří
Znám závěj ledna mlhy září
V mou vlhodu náruč lákám sám
A dávám vonět na polštáři
Podléškám, pryščům, sasankám

Oblékám stromům něžnost vlní
Růžový šat i závoj bílý
Motýlím křídly plným snář
Zkráslím ti k jaru dlouhou chvíli
Jsem květen modní návrhář

V zelené pláni vprostřed luk
K zemi se sklání souseď buk
Červen si právě ustlal v trávě
Potichu páni - ani muk!

Snílkům se s létem zdává k ránu
O modrých vlnách oceánu
A jejich vášněm volání

Přístav má z lodí slavobránu
Je červenec čas toulání

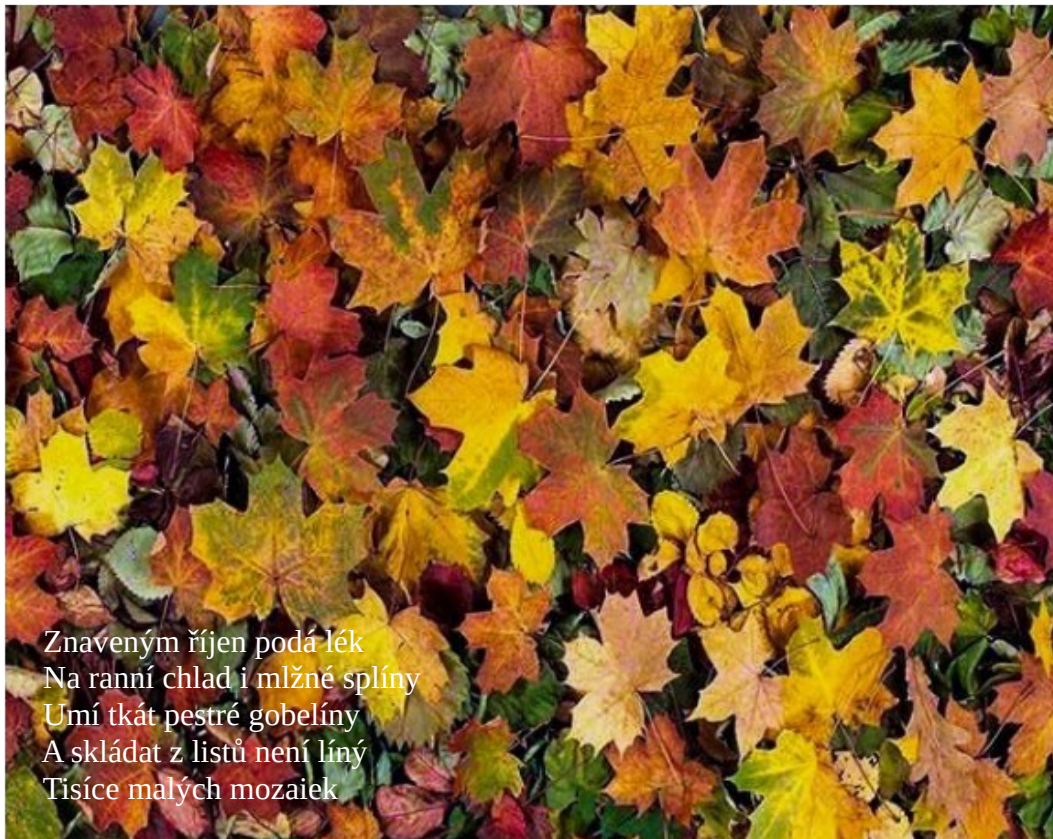

Až srpen požne hvězdný lán
Až bude špýchar plný hvězd
My po strništi vesmíru
Půjdeme bosí snopy snést

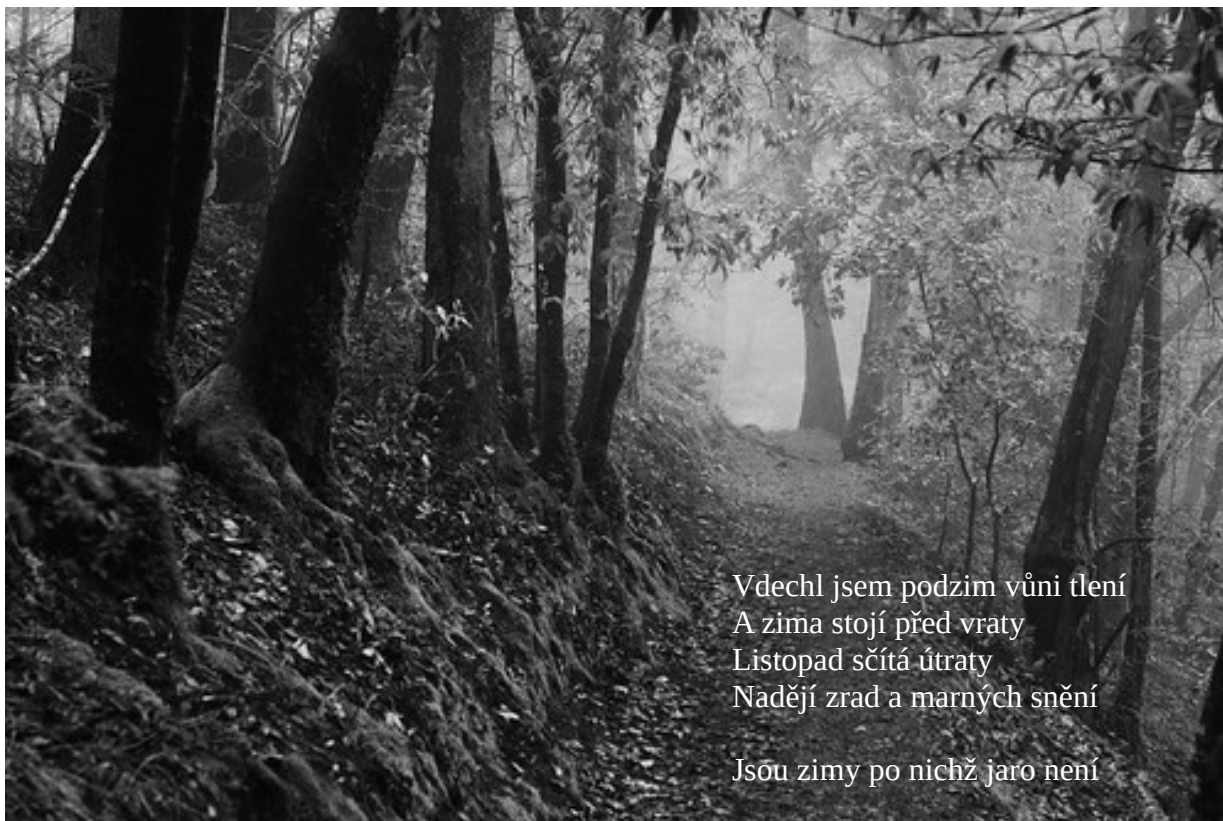
Půlnoc je balzám na bolest

Podzim k šípku poslal září
Ptáci táhnou Z lesů páří
Léto babí dech má slabý
Ještě zahřej sedmilháří

Znaveným říjen podá lék
Na ranní chlad i mlžné splíny
Umí tkát pestré gobelíny
A skládat z listů není líný
Tisíce malých mozaiek

Vdechl jsem podzim vůni tlení
A zima stojí před vraty
Listopad sčítá útraty
Nadějí zrad a marných snění

Jsou zimy po nichž jaro není

Podej mi ruku neměj strach
Napřim svůj krok a nebuď skleslý
Ještě k nám dýchá teplo jeslí
Ještě je světlo v temnotách